

- Część druga dotycząca naruszenia zapewnień udzielanych przez ESDZ, niedobrej administracji oraz naruszenia zasady pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej.
- Część trzecia dotycząca naruszenia prawa do rodziny i prawa do edukacji.
- Część czwarta dotycząca naruszenia zasad równego traktowania i niedyskryminacji.
- Część piąta dotycząca braku wyważenia interesów i przestrzegania proporcjonalności przyjętego środka.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2018 r. – Multifit Tiernahrungs / EUIPO (TAKE CARE)

(Sprawa T-181/18)

(2018/C 161/87)

Język postępowania: niemiecki

Strona

Strona skarżąca: Multifit Tiernahrungs GmbH (Krefeld, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Weber i L. Thiel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „TAKE CARE” – zgłoszenie nr 16 254 898

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 stycznia 2018 r. w sprawie R 845/2017-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 14 marca 2018 r. – Lucchini / Komisja

(Sprawa T-185/18)

(2018/C 161/88)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Lucchini SpA (Livorno, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Belotti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- po przyjęciu do wiadomości naruszeń stwierdzonych w wyrokach Trybunału Sprawiedliwości, które to naruszenia doprowadziły do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r. dotyczącej naruszenia art. 65 EWWiS (COMP/37.956 – Pręty zbrojeniowe do betonu – ponowne przyjęcie), stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 17 stycznia 2018 r. oraz jednocześnie nakazanie Komisji zwrotu na rzecz strony skarżącej bezprawnie wymierzonej i zapłaconej grzywny, wraz z narosłymi odsetkami;
- stwierdzenie nieważności odmownej decyzji Komisji zawartej w piśmie z dnia 9 marca 2018 r. i nakazanie Komisji, by dopuściła stronę skarżącą do udziału w postępowaniu COMP/37.956, które zostało na nowo podjęte przez Komisję w celu zastosowania się do wyroków;
- ewentualnie, zasądzenie na rzecz strony skarżącej tytułem odszkodowania kwoty co najmniej 10 mln EUR lub innej kwoty, która zostanie ustalona w toku postępowania lub uznana przez Sąd za odpowiednią, aby należycie ukarać stwierdzone naruszenie art. 41 karty.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca przypomina, że Trybunał Sprawiedliwości stwierdził nieważność decyzji Komisji C(2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r. dotyczącej naruszenia art. 65 EWWiS (COMP/37.956 – Pręty zbrojeniowe do betonu)⁽¹⁾ i wyjaśnia, że mimo tego stwierdzenia nieważności strona pozwana odmówiła dokonania na jej rzecz zwrotu zapłaconej grzywny i umożliwienia jej wzięcia udziału w postępowaniu administracyjnym, które zostało tymczasem na nowo otwarte.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10-14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszącego się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)⁽²⁾, w szczególności prawa strony skarżącej do postępowania respektującego normy prawa, a przede wszystkim jej prawo do obrony.
 - W tym względzie strona skarżąca twierdzi, że udział państw członkowskich w przesłuchaniach nie jest zwykłą formalnością, ponieważ organy ochrony konkurencji wchodziły w skład komitetu, z którym Komisja musi się skonsultować przed wydaniem jakiegokolwiek decyzji. Owe organy muszą zawsze brać udział w przesłuchaniach plenarnych, stanowiących kluczowy etap postępowania, w którego trakcie obrońcy koncentrują swoje wysiłki na obronie przedsiębiorstw w debacie kontradyktoryjnej przed zarzutami stawianymi im przez Komisję.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności prawa do dobrej administracji.

⁽¹⁾ Wyroki z dnia 21 września 2017 r., Feralpi/Komisja (C-85/15 P, EU:C:2017:709), Ferriera Valsabbia/Komisja i Alfa Acciai/Komisja (C-86/15 P i C-87/15 P, EU:C:2017:717), Ferriere Nord/Komisja (C-88/15, EU:C:2017:716) i Riva Fire/Komisja (C-89/15 P, EU:C:2017:713).

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18.

Skarga wniesiona w dniu 16 marca 2018 r. – Rietze / EUIPO – Volkswagen (Pojazdy)

(Sprawa T-191/18)

(2018/C 161/89)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rietze GmbH & Co. KG (Altdorf, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Krogmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)